

Panium - Bilang Anim

Mga Palatandaang Propetiko sa Daniel 11: Ang Pagbagsak ng USSR, ang Batas ng Linggo, at ang Pag-angat ng Makabagong Roma

Jeff Pippenger
2025-03-09

Sa pagbagsak ng USSR noong 1989, natupad ang talatang apatnapu ng Daniel 11. Ang talatang apatnapu't isa ay ang batas ng Linggo sa Estados Unidos, gaya rin ng talatang labing-anim. Mula noong 1989 hanggang sa batas ng Linggo sa Estados Unidos, ang talatang apatnapu ay walang laman. Ang pagbagsak ng USSR noong 1989 ay itinukoy din sa talatang sampu ng Daniel 11, na unang natupad kay Antiochus Magnus.

Si Antiochus III Magnus, ang Seleucid na “hari ng hilaga,” ay naghari mula 223–187 BK at pinagsikapang bawiin ang mga teritoryong nawala sa mga Ptolemy (ang “hari ng timog”) matapos ang Ikatlong Digmaang Siriyano (246–241 BK). Ang kaniyang kampanya sa Ikaapat na Digmaang Siriyano (219–217 BK) ay naglalayong mabawi ang Coele-Syria, Phoenicia, at Palestina. Noong 219 BK nagmartsa si Antiochus pa-timog, sinakop ang Seleucia-in-Pieria, Tyre, at Ptolemais (Acre), at muling nabawi ang mga kuta sa baybayin. Noong 218 BK lalo pa siyang sumulong, sinakop ang Philadelphia (Amman) at nagtulak patungo sa hanggahan ng Ehipto, na may layuning bawiin ang mga nawalang lupaing Seleucid hanggang sa Gaza. Itinigil ni Antiochus ang kaniyang pagmartsa noong 218 BK, pinagtitibay ang mga nakamit at naghahanda para sa isang mapagpasyang opensiba. Si Ptolemy IV Philopator, ang haring Ptolemaiko, ay nagtipon ng isang hukbo upang salubungin siya, na pinatatag ng mga kawal na Ehipsiyo. Isinasaad ng talatang sampu ng Daniel labing-isa ang kilusang ito ni Antiochus, at sa gayo’y naglalarawan nang pauna sa pagbagsak ng USSR noong 1989, at nagiging tipo ng talatang apatnapu.

Subalit ang kaniyang mga anak ay mapupukaw at magtitipon ng napakaraming malalakas na hukbo: at tiyak na may isang darating, at dadagsa at daraan: kung magkagayo’y babalik siya, at mapupukaw, maging hanggang sa kaniyang moog. Daniel 11:10.

Kapag ang hari sa hilaga sa talatang apatnapu ay “umaapaw at lumalampas,” kaayon ito ng hari sa hilaga sa talatang sampu na “umaapaw at dumaraan.” Sa kapwa talata, iisa ang mga salitang Hebreo na ginamit, na bahagyang iba lamang ang pagkakasalin. Iyon din ang kaparehong parirala na matatagpuan sa Isaias 8:8.

At siya’y daraan sa Juda; siya’y aapaw at lalampas, aabot maging hanggang sa leeg; at ang paglaladlad ng kaniyang mga pakpak ay pupunuin ang kalaparan ng iyong lupain, O Immanuel. Isaias 8:8.

Bawat isa sa tatlong talata ay tumutukoy sa isang hari sa timog na tinalo ng isang hari sa hilaga. Nagtagumpay si Antiochus, ang hari sa hilaga, laban kay Ptolemy, ang hari sa timog, gaya ng nagtagumpay si Sennacherib laban kay Juda, ang hari sa timog, at gaya rin ng hari sa hilaga sa talatang apatnapu na tinangay ang USSR noong 1989. Ang tatlong talata, kalakip ang tatlong

makasaysayang katuparan ng mga iyon, ang nagpapakilala sa “panahon ng wakas” noong 1989. Kaya, ang talatang sampu ay 1989 at ang talatang labing-anim ay ang batas ng Linggo sa Estados Unidos, gayundin ang talatang apatnapu’t isa.

Ang mga talatang labing-isa hanggang labinlima ay bumubuo ng isang linya sa Kasulatan, na mayroon ding katuparang pangkasaysayan na nagtutukoy ng mga tiyak na palatandaang propetiko sa loob ng nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu. Bago ang batas ng Linggo sa Estados Unidos, ngunit matapos ang 1989, ang labanan sa Raphia at ang mga kasunod na pangyayari nito ay inilalahad sa mga talatang labing-isa at labindalawa, at ang labanan sa Panium ay inilalahad sa mga talatang labintatlo hanggang labinlima.

Ang batas sa Linggo ang itinakdang panahon; sapagkat doon gagaling ang sugat na nakamamatay ng papado, at ang papa ay babalik sa luklukan ng daigdig. Ang pagkaloob ng kapangyarihang iyon ay inilalarawan sa pamamagitan ng isang tipo: ang pagluklok ng papado noong 538, at ang pagluklok ng Paganong Roma sa Labanan sa Actium. Nang maluklok na ayon sa propesiya, ang Paganong Roma ay namuno nang lubos sa loob ng 360 taon. Nang maluklok ang papado noong 538, ito ay namuno nang lubos sa loob ng isang libo dalawang daan at animnapu’t taon. Kapag napagaling na ang sugat na nakamamatay sa ilalim ng batas sa Linggo, ang papado ay mamumuno nang lubos sa loob ng simbolikong 42 buwan.

At nakita ko ang isa sa kaniyang mga ulo na wari’y nasugatan hanggang ikamamatay; at ang kaniyang sugat na ikamamatay ay gumaling; at ang buong sanlibutan ay nanggilalas sa hayop. At sinamba nila ang dragon na nagbigay ng kapangyarihan sa hayop; at sinamba nila ang hayop, na sinasabi, Sino ang gaya ng hayop? sino ang makakipagdigma sa kaniya? At binigyan siya ng isang bibig na nagsasalita ng mga dakilang bagay at mga kapusungan; at binigyan siya ng kapangyarihang magpatuloy sa loob ng apat na pu’t dalawang buwan. Pahayag 13:3-5.

Sinasabi ng talata 27 na “kapwa” ng dalawang haring ito:

At ang mga puso ng dalawang haring ito ay nakatuon sa paggawa ng kasamaan, at magsasalita sila ng kabulaanan sa iisang dulang; ngunit hindi ito magtatagumpay, sapagkat ang wakas ay darating pa sa takdang panahon. Daniel 11:27.

Ang dalawang hari sa talata dalawampu’t pito ay yaong mga hari sa naunang dalawang talata na pagkaraan ay nakipagdigma sa Labanan sa Actium.

At kaniyang pupukawin ang kaniyang kapangyarihan at ang kaniyang tapang laban sa hari ng timog na may isang malaking hukbo; at ang hari ng timog ay mapupukaw sa pakikipagdigma na may napakalaki at makapangyarihang hukbo; ngunit hindi siya makatatayo, sapagkat magbabalak sila ng mga pakana laban sa kaniya. Oo, yaong nagsisikain ng bahagi ng kaniyang pagkain ay wawasakin siya, at ang kaniyang hukbo ay aapaw; at marami ang mabubuwal na patay. Daniel 11:25, 26.

Samakatuwid, lumilikha ang talatang ika-dalawampu’t pito ng isang anomalya na kinakailangang maunawaan bago tayo magpatuloy. Sa talatang ika-dalawampu’t apat, ang "panahon" ay kumakatawan sa isang 360-taóng yugto na nagsisimula sa Labanan sa Actium at nagwawakas sa

takdang panahon noong taóng 330.

Ang hari ng timog sa labanan ay si Cleopatra, na nakipag-alyansa kay Marc Antony. Si Octavius ang hari ng hilaga na tatalo sa kanilang dalawa. Sa takdang panahon (31 BC), ang dalawang haring dati nang umupong magkasalo sa isang hapag at nagsinungaling sa isa't isa ay maghaharap sa labanan sa Actium.

Ang dalawang hari sa dulang ay tumutugma sa kasaysayan ng labanan sa Panium (mga talatang labintatlo hanggang labinlima), kung saan nagkaroon ng isang alyansa nina Antiochus Magnus at Philip ng Macedon. Ang makasaysayang alyansang iyon ay tumutugma sa象 alyansang simboliko na kinakatawan sa pangalan ng Panium noong panahon ni Cristo—Caesarea Philippi. Ang alyansa ay kinakatawan din sa talatang apatnapu, nang ang USSR ay napalis noong 1989 sa pamamagitan ng isang alyansa sa pagitan nina Reagan at Papa Juan Pablo II. Ang dalawang hari ay nagsasalita ng mga kabulaanan sa isa't isa bago ang 31 BC, na tumutugma sa batas ng Linggo sa Estados Unidos; samakatwid, ang kanilang mga kasinungalingan ay nagaganap bago ang talatang labing-anim, sa loob ng kasaysayang kinakatawan ng mga talatang labintatlo hanggang labinlima, na natupad sa labanan sa Panium makalipas ang labimpitong taon pagkatapos ng labanan sa Raphia, at isandaan at tatlumpu't pitong taon bago sinakop ni Pompey ang Jerusalem sa katuparan ng talatang labing-anim.

Sa talata dalawampu't walo, si Octavius, ang nagtagumpay laban kapuwa kay Cleopatra (ang hari ng timog) at kay Marc Antony, ay “babalik sa kaniyang lupain na may malaking kayamanan; at ang kaniyang puso ay magiging laban sa banal na tipan; at siya'y gagawa ng mga kabayanihan, at babalik sa kaniyang sariling lupain.” Tinutukoy ni Uriah Smith ang dalawang pagtatagumpay na ito bilang ang Actium noong 31 BC at ang pagwasak sa Jerusalem noong 70 AD. Samakatuwid, tinutukoy ng talata dalawampu't walo ang isang kasaysayang nagsisimula sa labanan sa Actium, na siyang pasimula ng 360 taon, at ang pagwasak sa Jerusalem noong 70 AD.

Kung magkagayo'y babalik siya sa kaniyang lupain na may malaking kayamanan; at ang kaniyang puso ay laban sa banal na tipan; at siya'y gagawa, at babalik sa kaniyang sariling lupain. Daniel 11:28.

Ang huling parirala ng talatang dalawampu't apat (maging sa isang panahon) at pasulong ay kumakatawan sa isang linya ng kasaysayan na nagsimula noong 31 BC at nagwawakas sa huling parirala ng talatang tatlumpu't isa (ilalagay ang kasuklam-suklam na bagay na nagdadala ng pagkatiwangwang), na natupad noong 538. Nagsisimula ang linyang ito sa Labanan sa Actium, na nagtatakda sa pasimula ng pamumunong kataas-taasan ng paganong Roma sa loob ng tatlongdaan at animnapung taon. Nagtatapos ang linya noong 538 sa pagpasok ng Roma ng Papasiya sa pamumunong kataas-taasan sa loob ng isang libo dalawang daan at animnapung taon. Sa loob ng mga talata at ng kasaysayang tumupad sa mga ito, ang takdang panahon noong 330 ay kumakatawan sa isang paghahati sa kasaysayan ng paganong Roma bilang ikaapat na kaharian sa propesiyang biblikal. Pagkaraan ng paunang panahon ng pamumunong kataas-taasan sa loob ng tatlongdaan at animnapung taon, sumunod ang dalawang daan at walong taon ng pagkabuwag ng imperyo bilang paghahanda sa pag-upo ng Papasiya sa trono sa talatang tatlumpu't isa noong 538.

Sa pagkakasunod-sunod ng walong talatang iyon, tanging ang talatang dalawampu't pito lamang ang nagtutukoy ng isang makasaysayang katuparan na naganap bago ang Labanan sa Actium noong 31 BC.

Ang talata dalawampu't pito ay tumutukoy sa isang pagkikita ng dalawang hari bago ang “takdang panahon,” at ang talata dalawampu't siyam ay tumutukoy sa isang “takdang panahon.” Ang “takdang panahon” sa talata dalawampu't pito ay ang simula ng yugtong tatlong daan at animnapung taon, at ang “takdang panahon” sa talata dalawampu't siyam ay ang wakas ng yugtong tatlong daan at animnapung taon. Ang simula at ang wakas ay kumakatawan sa isang “takdang panahon.”

Nagsimula ang pagpapalakas ng kapangyarihan ng paganong Roma nang napagtagumpayan nito ang ikatlong heograpikong hadlang, na kinakatawan sa Daniel 8:9.

At mula sa isa sa kanila ay sumibol ang isang maliit na sungay, na lubhang lumaki, patungo sa timog, at patungo sa silangan, at patungo sa kaayaayang lupain. Daniel 8:9.

Nagsimula ang pagkakaloob ng kapangyarihan sa Labanan sa Actium, at sinundan ito ng pagpapasakop sa hari ng timog (Egipto) sa ika-siyam na talata ng ikawalong kabanata.

Ang pagtatapos ng pamumuno ng Paganong Roma bilang ikaapat na kaharian ng propesiya sa Bibliya ay naganap noong taong 538, nang mapagtagumpayan ng Roma ng Kapapahan ang ikatlo nitong heograpikong hadlang. Ang buong limandaang animnapu't walong-taong yugto mula sa Labanan sa Actium hanggang sa taong 538 ay nagsisimula sa pagtagumpay ng Paganong Roma laban sa ikatlo nitong hadlang at sa pagiging ikaapat na kaharian ng propesiya sa Bibliya, at nagtatapos kapag napagtagumpayan ng Roma ng Kapapahan ang ikatlo nitong heograpikong hadlang.

Bilang ikaapat na kaharian sa propesiya sa Biblia, ang kasaysayang kinakatawan ay tumutukoy sa dalawang yugto: ang una, nang dinadakila ng Roma ang sarili nito, na sinusundan ng isang yugto na naglalarawan sa pagbagsak ng Roma. Ang pasimula ng unang yugto ng pagdadakila ng Roma sa sarili ay siya ring pasimula ng buong panahong ang paganong Roma ay naghari bilang ikaapat na kaharian sa propesiya sa Biblia. Ang unang yugto ng pagdadakila ng Roma ay nagsisimula at nagwawakas sa takdang panahon, at nagsisimula rin ito sa pagsasanib ng hilagang at timugang mga kaharian. Nagtatapos ito sa pagkakahati sa isang silangang kaharian at isang kanlurang kaharian. Ang pasimula at pagwawakas na may takdang panahon, at ang pasimula at pagwawakas, ay kumakatawan sa apat na dibisyon ng kaharian ni Alejandro.

Ang dalawang itinakdang panahon ng mga talatang dalawampu't pito at dalawampu't siyam ay kumakatawan sa mga panandang-daan ng pasimula at ng wakas na naglalarawan sa panahong ang Roma ay naghahari nang lubos. Sa batas ng Linggo sa Estados Unidos, bilang katuparan ng talatang apatnapu't isa at talatang labing-anim ng Daniel labing-isa, nagsisimula ang panahon para sa makabagong Roma na maghari nang lubos sa loob ng apatnapu't dalawang simbolikong buwan. Ang unang itinakdang panahon ng talatang dalawampu't pito ay ang batas ng Linggo sa Estados Unidos, at ang ikalawang itinakdang panahon ay kumakatawan sa sandali kung kailan ang huling

bansa sa daigdig ay sumusunod sa halimbawa ng Estados Unidos at ipinatutupad ang huling batas ng Linggo, at sa gayon ay tumutukoy sa pandaigdigang pagpapatupad ng Sabat na diyus-diyosan.

Ang dalawang palatandaang propetiko na iyon ay ang batas ng Linggo sa Estados Unidos at ang pandaigdigang pagpapatupad ng batas ng Linggo, at ang dalawang batas ng Linggo na iyon ang siyang dalawang takdang panahon sa talatang dalawampu't pito at dalawampu't siyam. Ang unang takdang panahon sa talatang dalawampu't pito ay tinipuhan din ng batas ng Linggo ni Constantino noong 321, at ang papal na batas ng Linggo sa Counsel of Orleans noong 538 ay kumakatawan sa pandaigdigang pagpapatupad ng batas ng Linggo.

Sa konteksto ng mga talatang labintatlo hanggang labinlima, ang labanan sa Panium ang kasaysayang nauuna sa batas ng Linggo sa talatang labing-anim. Sa loob ng kasaysayang iyon ay natutupad ang pagtatagpo ng dalawang haring nagsisinungaling sa isa't isa. Ang mga talatang labintatlo hanggang labinlima ay bahagi ng kasaysayang kinakatawan sa mga talatang sampu hanggang labing-anim. Tinutukoy ng mga talata ang Ikaapat na Digmaang Siryano sa talatang sampu, ang labanan sa Raphia sa talatang labing-isa, at ang kinalabasan ng labanang iyon sa talatang labindalawa. Ang mga talatang labintatlo hanggang labinlima ay kumakatawan sa kasaysayan ng taong 200 BK, nang natupad ang labanan sa Panium, at nang pumasok sa salaysay na propetiko ang paganong Roma na kinakatawan bilang mga mandarambong ng iyong bayan.

Tinutukoy ng Daniel 11:40 ang pagbagsak ng USSR noong 1989 at tinutukoy naman ng talatang 16 ang batas ng Linggo sa Estados Unidos. Ang pagpupulong ng dalawang hari na kapwa nagsasabi ng kasinungalingan sa isa't isa bago ang takdang panahon, na siyang labanan sa Actium, ay nagaganap sa loob ng kasaysayan ng talatang 40, na sumusunod sa panahon ng wakas noong 1989 at nagwawakas sa batas ng Linggo sa Estados Unidos. Ang talatang 27 ay isang palatandaan sa nakatagong kasaysayan ng talatang 40, na nagaganap matapos ang 1989, ngunit bago ang batas ng Linggo. Ang "pagpupulong" ng talatang 27 ay isang palatandaan bago ang pagbibigay-kapangyarihan sa Roma sa batas ng Linggo. May ilang mga palatandaan na humahantong sa pagbibigay-kapangyarihan sa papasiya noong 538, at ang mga palatandaang ito ay nagaganap din bago ang takdang panahon. Isa sa mga palatandaang propetiko na iyon ay ang kautusan ni Justinian noong 533, na tumupad sa pagtukoy ng talatang 30 hinggil sa pagkakaroon ng "pakikipag-ugnayan sa mga tumatalikod sa tipan."

Ang iba pang mga panandang-daan na umaakay tungo sa takdang panahon sa kasaysayan ng paganong Roma ay ang taong 330, nang bumagsak ang paganong Roma at kasabay nito'y ibinigay nito ang "luklukan" sa kapangyarihang papal. Noong 496 ibinigay ni Clovis ang kaniyang "kapangyarihan" sa Kapapahan. Bilang katuparan ng Daniel 7, inalis ng paganong Roma ang "tatlong sungay" para sa Kapapahan, at ang huli nito ay ang pag-aalis sa mga Ostrogoth mula sa lungsod ng Roma noong 538. Noong 508, isinantabi ang paganismo bilang opisyal na relihiyon ng nasasakupan at pinalitan ito ng Katolisismo. Ang 538 ay kumakatawan sa batas sa Linggo ng talatang apatnapu't isa, at ang 496 ay kumakatawan sa 1989, nang si Reagan, gaya ni Clovis, ay inilaan ang kaniyang kapangyarihan sa Papa ng Roma. Ang taong 330 ay tumutukoy sa batas sa Linggo, sapagkat doon muling nagbalik ang Kapapahan sa luklukan ng kapangyarihan.

Ipinakilala nito na kapuwa ang 538 at 330 ay kumakatawan sa panahong itinalaga, na siyang nasa mga talatang labing-anim at apatnapu't isa. Ang 496 ay kumakatawan sa 1989, na tumupad sa talatang sampu at talatang apatnapu sa Daniel labing-isa, at sa Isaias 8:8. Ang 508 ay tumutukoy kung kailan isinantabi ang relihiyon ng kaharian pabor sa Katolisismo. Simula kay Clovis noong 496 hanggang 508, inilarawan ang sunud-sunod na pag-alis at pagpapalit ng ligal na relihiyon ng kaharian. Sa kasaysayang nagsimula noong 330, ang sunud-sunod na pagbagsak ng Kanlurang Roma ay kinakatawan ng unang apat na trumpeta, kaya't tinutukoy ang sunud-sunod na pagkawasak na nagsisimula sa batas ng Linggo sa Estados Unidos.

Ang unti-unting pagbagsak ng makapaganong Roma kasunod ng Batas ng Linggo ni Constantino noong 321 ay naglalarawan ng pagbagsak ng Estados Unidos bilang ikaanim na kaharian ng propesiya sa Biblia na umaabot sa Batas ng Linggo. Pagkatapos nito, ang apat na hatol ng mga trumpeta ay ipinapataw sa Estados Unidos, gaya ng itinukoy ni Sister White nang kanyang sinabi na, "ang pambansang apostasya ay susundan ng pambansang pagkawasak." Nagbibigay rin si Ezekiel ng patotoo tungkol sa isang parusang may apat na bahagi.

Muling dumating sa akin ang salita ng Panginoon, na nagsasabi, Anak ng tao, kapag ang lupain ay nagkakasala laban sa akin sa pamamagitan ng malaking pagsalangsang, kung magkagayo'y iunat ko ang aking kamay laban doon, at babaliin ko ang tungkod ng tinapay niyon, at magpapadala ako ng taggutom doon, at lilipulin ko mula roon ang tao at hayop: Kahit na ang tatlong lalaking ito, sina Noe, Daniel, at Job, ay nandoon, maililigtas lamang nila ang kanilang sariling mga kaluluwa sa pamamagitan ng kanilang katuwiran, sabi ng Panginoong Diyos. Kung pararatingin ko sa lupain ang mga mababangis na hayop, at kanilang sisirain iyon, hanggang sa ito'y maging ilang, na walang taong makaraan dahil sa mga hayop: Kahit na ang tatlong lalaking ito ay nandoon, buhay ako, sabi ng Panginoong Diyos, hindi nila maililigtas ang mga anak na lalaki ni ang mga anak na babae; sila lamang ang maililigtas, ngunit ang lupain ay magiging ilang. O kung magdala ako ng tabak sa lupaing iyon, at sabihin, Tabak, dumaan ka sa lupain; upang malipol mula roon ang tao at hayop: Kahit ang tatlong lalaking ito ay nandoon, buhay ako, sabi ng Panginoong Diyos, hindi nila maililigtas ang mga anak na lalaki ni ang mga anak na babae, kundi sila lamang ang maililigtas. O kung magpadala ako ng salot sa lupaing iyon, at ibubuhos ko sa dugo ang aking poot laban doon, upang malipol mula roon ang tao at hayop: Kahit si Noe, si Daniel, at si Job, ay nandoon, buhay ako, sabi ng Panginoong Diyos, hindi nila maililigtas ang anak na lalaki ni ang anak na babae; kundi maililigtas lamang nila ang kanilang sariling mga kaluluwa sa pamamagitan ng kanilang katuwiran. Sapagkat ganito ang sabi ng Panginoong Diyos; Gaano pa kaya kapag ipadala ko ang aking apat na matitinding kahalulan laban sa Jerusalem, ang tabak, at ang taggutom, at ang mababangis na hayop, at ang salot, upang malipol mula roon ang tao at hayop? Gayon ma'y, narito, may matitirang nalabi roon na ilalabas, mga anak na lalaki at mga anak na babae: narito, paririto sila sa inyo, at inyong makikita ang kanilang lakad at ang kanilang mga gawa: at kayo'y maaaliw tungkol sa kasamaan na dinala ko sa Jerusalem, maging tungkol sa lahat ng dinala ko sa kanya. At aaliwin nila kayo, kapag nakita ninyo ang kanilang lakad at ang kanilang mga gawa: at inyong malalaman na hindi ko ginawa nang walang sanhi ang lahat ng aking ginawa sa loob niyaon, sabi ng Panginoong Diyos. Ezekiel 14:12-23.

Ipagpapatuloy natin ang mga pagsasaalang-alang na ito sa susunod na artikulo.